

Tillid til, end at han betegnede det som et Forsøg. Nu vil jeg tilstaa, at jeg ikke kan være enig med ham i, at et Forsøg heldigst vil være at anbringe paa dette Sted, thi der er andre Positioner i Kariken, der bedre kunne benyttes hertil, hvor det ikke gjælder om saa store Beløb som her, idet det her dreier sig om en Indtægt af cirka 800,000 Rd., hvor med der skal eksperimenteres. Jeg synes, at dette er for stort til at gjøre Experimentet med, naar man ikke har mere Sandsynlighed for, at Experimentet vil lykkes, end den ærede Forslagsstiller har. Og, mine Herrer, jeg maa tillade mig stærkt at henlede Deres Opmærksomhed paa, at der er mere end Samtykke for, at dette Forsøg fuldstændig vil mislykkes. Uagtet jeg erkjender, hvad der kan tale derfor, og jeg navnlig erkjender Nødvendigheden af, hvad den ærede Forslagsstiller har bemærket, at det for denne Vares Vedkommende meget ofte kan være Tilfældet, at den mindre værdifulde Vare kommer til at betale mere end den mere værdifulde, saa vil jeg dog bemærke, at dette jo er Noget, som den har tilfælles med en Del andre af vore Positioner. Det er denne Feil, der klæber ved Vægtsystemet, som vi i det Hele følge, og som vi efter al Sandsynlighed ville finde overveiende Betænkeligheder ved fuldstændig at raade Bod paa ved denne Vare. Sagen er, at naar Udvarer, som omfatte en meget stor Stække af Gjenstande af særdeles forskjellig Værdi, ikke skulle fortoldes efter Vægten, som det er let at komme efter, men derimod efter Værdi, saa forudsætter dette hos Toldpersonalet en Indsigt og Kundskab til disse Vares Bestaffenhed, og det forudsætter saadanne personlige Forhold, som ikke ret vel ville kunne findes. For at have et nogenlunde sikkert Skjøn om en Udvaars Værdi ved Indsørsjelen, maa vedkommende Toldofficiant, ved hvem Indklareringen finder Sted, have en saa detailleret Kundskab til dens Bestaffenhed og Værdi, som man kun kan vente at finde hos dem, der ere Handelnde af Faget, og ikke hos dem, man vil tage til Kontrol. Selv en Mand, som har været Handelnde af Faget, vil ikke kunne fyldestgjøre, idet Fabrikationens Udvikling er saa stærk, at det kun ved vedvarende at beskæftige sig dermed er muligt at følge med Prisfluktuationerne. Dertil kan jeg endnu sige, at om man end kan vente at finde paa enkelte af de største Toldsteder Mænd, som i alt Fald tilnærmelsesvis kunne fyldestgjøre de Fordringer, der maa stilles til den Mand, der skal bestemme Tolden, maa det erindres, at vi have et Klareringsystem, som er ganske aldeles eiendommeligt for vort Land, idet nemlig saa godt som enhver lille Plads eller lille Kjøbstad, selv om den ligger inde i Landet, er forsynet med et Toldvæsen og kan forlange Varerne klarerede og Tolden betalt paa Stedet. De maa altsaa vide, mine Herrer, at naar et saadant System skal kunne gennemføres, maa De forudsætte denne Kundskab ikke alene paa de enkelte større Toldsteder men

hos hele Toldopsynet i Landet; men det er jo klart, at dette er en Umulighed. Nu har den ærede Forslagsstiller villet stille nogle Korrektiver dertil, som skulde kunne lette det, og dertil hører for det Første, at han har henvist til de almindelige Bestemmelser, i Følge hvilke Toldvæsenet skal kunne forlange Taxation. Jeg vil nu herved bemærke, at for at kunne komme til at forlange Taxation maa Toldvæsenet i det Mindste kunne have saa meget Kjendskab, at det kan bedømme, i hvilke Tilfælde en Taxation kunde kræves, og dette vil allerede forudsætte langt større Kundskaber i dette Forhold, end vi kunne vente at finde hos det. Det kan jo selvfølgelig ikke være Mening, at enhver Indsørsjel af denne Slags skulde kræve Taxation; det vilde være aldeles umuligt. Men hvorledes finder man Taxationsmænd? Hvem kan paa disse Omraader navnlig have Indsigt i at bedømme disse Vares Værdi? Det maa være Kjøbmændene og vanskelige Andre. Men før De da ikke, at Kjøbmændene navnlig paa saadanne mindre Steder og ogsaa paa de større komme til at handle mod deres egen Interesse, naar de vurderer rigtig, at de ville have en meget stærk Fristelse til at anslaa Værdien for lavt? Derfor vil efter min Mening Værditaxationerne have overordentlig lidt at betyde i dette Tilfælde. Man har ogsaa henvist til, at Fakturaer kunde benyttes; det vil altsaa sige de Papirer, som vedkommende Kjøbmand fremviser til Bevis for, at Værene have kostet ham det, der er angivet. Men jeg har tidligere ikke mødt Modsigelse her i Thinget, naar jeg har sagt, at det var almindelig bekjendt, at denne Fakturahistorie i alle de Lande, hvor man har saadan Værditold, med største Lethed bliver omgaaet, og jeg kan tilføje, paa en saadan Maade, at selv den Bestemmelse, der er sat til af den ærede Forslagsstiller i Slutningen af Paragrafen om forhøjet Straf, slet ikke vil være virksom; thi det kan med Lethed ske paa en saadan Maade, at det er umuligt at opdage Svigen, idet nemlig de, der skulle vidne derom, ere i Udlandet, ikke ere til Stede. De ville derfor se, at disse Hjælpemidler ikke ville forslaa. Dertil kommer, at i mange Tilfælde vilde de ikke kunne anvendes, saaledes f. Ex. i alle de Tilfælde, hvor Værene indgaa paa mundtlig Anmeldelse som Reisegods og deslige, dernæst i en Mængde Tilfælde, hvor Værene ere sammenfattede af forskjellige uldne Substantier, eller hvor det er forarbejdede Sager; i alle saadanne Tilfælde vil Anvendelsen af disse Hjælpemidler have den største Vanskelighed. Hvad jeg her har sagt, tror jeg, at jeg i det Væsentlige har sagt tidligere, men ved nærmere Overveielse af Sagen er det blevet mig klart, hvad der tidligere har været mig mindre klart, at der er et Forhold, som gjør det fuldstændig utilraadeligt at indføre denne Beskatningsmaade; naar man vil beholde et af de vigtigste Hjælpemidler for Handelen af uldne Værer her i Landet, nemlig Kreditoplagsretten. Jeg veed ikke, om den